

การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการ เรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

The Development of Flute Performance Skills for Grade 5 Students using Davies' Instructional Model for Psychomotor Domain

ยุทธชัย เหลาทอง¹ และยาใจ พงษ์บริบูรณ์²

Yutthachai Laothong¹ and Yachai Pongborriboon²

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Master of Education, Major Curriculum and Instruction, Northeastern University

อีเมล: benignmedia@hotmail.com

วันที่รับบทความ (Received) วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised) วันที่ตอบรับบทความ (Accepted)

25 ธันวาคม 2563

19 กุมภาพันธ์ 2564

25 กุมภาพันธ์ 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะในการเป่าขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของ เดวิส เรื่อง การเป่าขลุ่ยเพียงออ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองอ้อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส 2) แบบวัดทักษะการปฏิบัติเรื่องการเป่าขลุ่ยเพียงออ 3) แบบแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนขลุ่ยเพียงออโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่องการเป่าขลุ่ยเพียงออ

ผลการวิจัย พบว่า

1. ทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.55) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้มาตรา 3 ใน 5 โดยมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 96.67 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณาารายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

คำสำคัญ:การพัฒนาทักษะปฏิบัติ, ขลุ่ยเพียงออ, ทักษะปฏิบัติของเดวิส

ABSTRACT

The purposes of this research were; 1) to develop Peang-or flute skill through Davies' instructional model for psychomotor domain of grade 5 students, and 2) to study opinions on learning management through Davies' instructional model for psychomotor domain on Peang-or flute. The target group consisted of 30 students from grade 5 students at Ban Nong-Or School under the Office of Udon Thani Primary Educational Service Area 1, semester 1 of academic year 2020. The research tools were 1) lesson plans using Davies' instructional model, 2) Peang-or flute assessment test, 3) opinion form on using lesson plans using Davies' instructional model to teach Peang-or flute.

The research results were found that:

1. After using lesson plans using Davies' instructional model to teach Peang-or flute, students' skill was at good level ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.55), which was higher than the criteria set 3 out of 5, and 96.67% of students were at good level, which was higher than the criteria at 70%.

2. The results of the study on opinions of grade 5 students towards lesson plans using Davies' instructional model to teach Peang-or flute were overall at the highest level. When considering each aspect, every aspect was averagely at the highest level.

Keywords: Practice Skill Improvement, Peang-or Flute, Davies' Instructional Model

บทนำ

ขลุ่ยเป็นเครื่องดนตรีดั้งเดิมของไทย ประเภทเครื่องเป่าที่มีประวัติมายาวนาน อาจเกิดขึ้น ก่อนหรือในสมัยกรุงสุโขทัยเป็นราชธานี พบหลักฐานสำคัญที่แน่ชัดปรากฏในกฎมนเทียร สมัยกรุงศรีอยุธยา เครื่องดนตรีที่ถูกระบุไว้ล้วนอยู่ในวงเครื่องสายทั้งสิ้น ทั้งซอ จะเข้ โทนหรือทับ และ ขลุ่ย (กฤษกร เพชรนอก, 2556) ขลุ่ยเป็นเครื่องดนตรีตระกูลเครื่องเป่า เป็นเครื่องดนตรีที่มี ภาพลักษณ์สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตชนบทไทย ได้รับความนิยมและพัฒนารูปแบบควบคู่กับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมไทย กลั่นกรองพัฒนาเป็นเครื่องดนตรีที่สำคัญชิ้นหนึ่งของไทย คือ ขลุ่ยเพียงออ (จรัญกาญจน์ประดิษฐ์, 2554) ขลุ่ยที่นิยมนำมาบรรเลงในปัจจุบันมีอยู่ 3 ประเภท คือ ขลุ่ยหลีบ ขลุ่ยเพียงออ และขลุ่ย ขลุ่ยที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือ ขลุ่ยเพียงออ เนื่องจากเป็นขลุ่ยขนาดกลาง มีเสียงนุ่มนวล นิยมนำมาบรรเลงในวงดนตรีไทย เพื่อสร้างเสียง ที่กลมกลืนในวงมากขึ้น เช่น วงมโหรี วงเครื่องสาย วงปี่พาทย์ไม้ม้วน และวงดึกดำบรรพ์ เป็นต้น จึงเห็นได้ว่าขลุ่ยเพียงอามีบทบาทสำคัญมากในวงดนตรีไทย

จากการศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี เรื่องการเป่าขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองอ้อ ปีการศึกษา 2562 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สนใจการ

ปฏิบัติด้านดนตรีไทย ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการเรียนรู้ในวิชาดนตรีไทยอยู่ในระดับผลการเรียนอยู่ในระดับ 1 ซึ่งค่อนข้างต่ำ เนื่องจากนักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายไม่ชอบวิชาดนตรีนาฏศิลป์ และกระบวนการเรียนการสอนของครูยังขาดความน่าสนใจ เมื่อศึกษางานวิจัยของ จริญญาจนประดิษฐ์ (2554) ได้ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสพัฒนาทักษะการเป่า ขลุ่ยเพียงออ ผลของการวิจัยสามารถพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออได้ โดยพัฒนาอย่างเป็นลำดับ จากทักษะย่อยแล้วนำทักษะย่อยมาใช้บรรเลงในบทเพลงได้ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนจดจำและ แยกแยะทักษะต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies' Instructional Model for Psychomotor Domain) เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติโดยตรง และมีการแบ่งแนวทางการสอนเป็น 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1) ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ ขั้นที่ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วพบว่า เป็นวิธีการสอนทักษะที่สามารถนำ มาประยุกต์ใช้กับวิธีการเรียนการสอนทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออได้เป็นอย่างดี

รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies' Instructional Model for Psychomotor Domain) เป็นแนวทางการสอนรูปแบบหนึ่งที่สามารถ นำ มาปรับใช้กับการสอนปฏิบัติดนตรีไทยได้โดยการนำ แนวความคิดเรื่องการฝึกทักษะย่อยให้ชำนาญแล้วเชื่อมโยงทักษะย่อยทั้งหมดให้สมบูรณ์ ผู้เรียนจำเป็นจะต้องหมั่นฝึกฝนขยันอดทนต่อการฝึกซ้อมและหมั่นฝึกฝนทักษะย่อยต่างๆ ให้ถูกต้องตามหลักวิธีการ (จริญญาจนประดิษฐ์, 2554) ผู้วิจัยมีความตระหนักถึงการพัฒนาทักษะรายบุคคลของผู้เรียนเป่าขลุ่ยเพียงอออย่างต่อเนื่อง และพบว่าหากมีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะตนเองได้เต็มตามศักยภาพตามลำดับรวมทั้งพยายามปลูกฝังความเพียรให้กับผู้เรียนรู้จักรับผิดชอบตนเองจนเกิดเป็นนิสัยเพื่อผู้เรียนจะได้พัฒนาตนเองต่อไป

ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้จึงเลือกการพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) เพื่อพัฒนา ทักษะความสามารถในการเป่าขลุ่ยเพียงออ เป็นการวางรากฐานที่เหมาะสมให้นักเรียน ส่งผลให้ ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถประสบผลสำเร็จในการเรียน นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ในชีวิตประจำวันได้ พัฒนาตนเองสามารถสร้างเป็นอาชีพในอนาคต และเป็นการพัฒนาการเรียน คนตรีให้มีความก้าวหน้าอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะในการเป่าขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การเป่าขลุ่ยเพียงออ

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองอ้อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงจากนักเรียนทุกคนในห้องเรียนที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบ การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง โดยใช้วิธีปฏิบัติการในชั้นเรียน (Class room Action Research)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสหน่วยการเรียนรู้เรื่อง การเป่าขลุ่ยเพียงออ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 แผน 12 ชั่วโมงดังนี้

1) เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี	2 ชั่วโมง
2) การอ่านและเขียนโน้ตเพลงไทย	2 ชั่วโมง
3) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับขลุ่ยไทย	1 ชั่วโมง
4) การฝึกปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ	5 ชั่วโมง
5) การบรรเลงขลุ่ยเพียงออเพลงพม่าแปลง 2 ชั้น	2 ชั่วโมง

2. แบบวัดทักษะการปฏิบัติเรื่องการเป่าขลุ่ยเพียงออกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบวัดทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออโดยมีลักษณะเป็นเกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rubrics จำนวน 8 ข้อ

3. แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนขลุ่ยเพียงออโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่องการเป่าขลุ่ยเพียงออ จำนวน 9 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และ เห็นด้วยน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามวิธีการและขั้นตอนดังนี้

1. ทดลองปฏิบัติ ก่อนการพัฒนาทักษะปฏิบัติ โดย 1) เพื่อให้นักเรียนมีความคุ้นเคยกับขลุ่ยเพียงออ 2) การสาธิตการใช้ทักษะเป่าขลุ่ยเพียงออ 3) การสาธิตการบรรเลงเพลงพม่าแปลง 2 ชั้น 4) เพื่อเป็นแรงบันดาลใจในการฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออให้กับนักเรียน

2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเรื่อง การเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติโดยตรง และมีการแบ่ง

แนวทางการสอนเป็น วิธีการ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1) ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ ขั้นที่ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

3. หลังสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเรื่อง การเป่าขลุ่ยเพียงออแล้ว ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนขลุ่ยเพียงออโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

4. ตรวจสอบผลการวัดทักษะและนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

5. ตรวจสอบผลการสอบถามความคิดเห็น ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเรื่อง การเป่าขลุ่ยเพียงออ นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

6. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ใช้เวลาในการสอนรวม 12 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมเวลาก่อนเรียนและหลังเรียน (สอนนอกเวลาเรียน)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองอ้อ จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเรื่อง การเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย

2. การศึกษาระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเรื่อง การเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบประเมินทักษะ และแบบสอบถามความคิดเห็น

การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบวัดทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ และแบบแสดงความคิดเห็น โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง เพิ่ม IOC (Index of Item Objective Congruence)

ผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1. ผลการพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภายหลังจากการจัดการเรียนการสอนทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีผลของค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 – 4.90 และค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.55) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3 จากมาตร 5 ระดับ และนักเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 96.67 สูงกว่าร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

รายการประเมิน	n	เกณฑ์	เกณฑ์ผ่าน	$\bar{X}$	S.D.
1. การอ่านโน้ตไทย	30	5	3	4.60	0.73
2. การนับจังหวะ	30	5	3	3.44	0.57
3. เป่าไล่ระดับเสียง	30	5	3	4.64	0.56
4. เป่าตามตัวโน้ต	30	5	3	3.90	0.61
5. การครั่นลม	30	5	3	3.94	0.37
6. การพรมนิ้ว	30	5	3	4.90	0.41
7. การระบายลม	30	5	3	2.50	0.58
8. การบรรเลงขลุ่ยเพียงออ	30	5	3	3.74	0.59
เพลงพม่าแปลง 2 ชั้น					
เฉลี่ยรวม	30	5	3	3.96	0.55

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออร้อยละ 70 เป็นรายบุคคล และทั้งหมดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

นักเรียน	ทักษะการอ่านโน้ตไทย			ทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ				ทักษะการบรรเลงขลุ่ยเพียงออ	ค่าเฉลี่ย	ผ่านเกณฑ์
	การอ่านโน้ตไทย	การนับจังหวะ	เป่าไล่ระดับเสียง	เป่าตามตัวโน้ต	การครั่นลม	การพรมนิ้ว	การระบายลม	เพลงพม่าแปลง 2 ชั้น (5)		
จำนวน 29 คน	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)	(5)			
จำนวนนักเรียนผ่าน	29	30	30	30	30	30	16	28	29	-
ร้อยละ	96.67	100	100	100	100	100	53.33	93.34	96.67	ผ่าน

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมีพิสัยของความคิดเห็น อยู่ระหว่าง 4.52 – 5.00 โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้านเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ทั้ง 4 ด้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิส

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านผู้สอน			
1.1 สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน	4.77	0.44	เห็นด้วยมากที่สุด
1.2 มีความเอาใจใส่ และให้คำปรึกษาแก่นักเรียนทุกคน	4.57	0.73	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.67	0.58	เห็นด้วยมากที่สุด
2. ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน			
2.1 การเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนมีความใฝ่รู้เพื่อพัฒนาตนเอง	4.74	0.64	เห็นด้วยมากที่สุด
2.2 เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.77	0.63	เห็นด้วยมากที่สุด
2.3 กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะดนตรีอย่างจริงจัง	4.80	0.49	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.77	0.59	เห็นด้วยมากที่สุด
3. ด้านอุปกรณ์ และสถานที่			
3.1 สถานที่เรียนดนตรีมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่น่าสนใจในการเรียน	4.47	0.58	เห็นด้วยมาก
3.2 มีอุปกรณ์ดนตรีเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.57	0.51	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.52	0.54	เห็นด้วยมากที่สุด
4. ด้านการวัดและประเมินผล			
4.1 มีการวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้วยความยุติธรรม	5.00	0.00	เห็นด้วยมากที่สุด
4.2 มีการกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลที่ชัดเจนให้นักเรียนล่วงหน้า	5.00	0.00	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	5.00	0.00	เห็นด้วยมากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.75	0.45	เห็นด้วยมากที่สุด

อภิปรายผล และสรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมีประเด็นที่น่าสนใจอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภายหลังจากการจัดการเรียนการสอนทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส พบว่าทักษะในการเป่าขลุ่ยเพียงออของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยรวม อยู่ในระดับ 3.96 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้มาตรา 3 ใน 5 และนักเรียนร้อยละ 96.67 มีคะแนนทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงอออยู่ในระดับดี นักเรียนมีจุดเด่นในทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ คือ ทักษะการพรมนิ้ว เนื่องจากเป็นทักษะที่ง่าย เพราะเป็นทักษะการใช้นิ้วเปิด – ปิดรูบังคับเสียงของขลุ่ยเพียงออ ส่วนจุดด้อยในทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออคือ ทักษะการระบายลม เพราะการระบายลม เป็นทักษะที่ยาก ซึ่งเป็นการเก็บลมไว้ที่แก้มแล้วเป่าออกมา และต้องหายใจเข้าไปพร้อมกัน เพื่อไม่ให้เสียงขาดตอน ทั้งนี้ เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสได้ให้การฝึกทักษะต่าง ๆ ในการเป่าขลุ่ยเพียงออ อย่างหลากหลาย เนื่องจากเป็นการฝึกทักษะความสามารถในการเป่าขลุ่ยเพียงออ นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออตามขั้นตอน จากทักษะย่อย หลายทักษะ ใช้เวลาฝึกทักษะก่อนเลิกเรียน และสารพัดฝึกทักษะที่บ้านได้ จนสามารถบรรเลงขลุ่ยได้อย่างคล่องแคล่ว ทำให้มีความชำนาญในการใช้ทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออทั้งนี้แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระและ มาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ รวมถึงหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน ศึกษาเอกสาร ตำรา ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ศึกษาวิธีการ หลักการ เทคนิค แล้วดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ยึดตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส มีหลักการให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ได้ก่อนแล้วค่อย เชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและเร็วขึ้น

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ 2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เมื่อทำการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เสร็จแล้ว ผ่านการวิเคราะห์และตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ในแต่ละด้าน จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญในด้านเครื่องดนตรีพื้นเมือง ผู้เชี่ยวชาญในการบรรเลงดนตรีไทย และผู้เชี่ยวชาญในด้านวิชาการ เพื่อหาจุดบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข จึงทำให้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการฝึกให้กระทำ เสริมแรง ชัดเจน ทางด้านจิตใจ มีความสุขเพลิดเพลินไปกับการเล่นดนตรีของนักเรียนได้อย่างหลากหลาย ส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน ให้แสดงความสามารถในสิ่งที่ชอบและถนัดอย่างมีความสุข ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเป่าขลุ่ยเพียงออ และประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จริญญาจนประดิษฐ์ (2554) ได้ศึกษาพัฒนาการทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออของนักศึกษาสาขาวิชาดนตรีไทย เครื่องมือเอกขลุ่ยเพียงออชั้นปีที่ 2 คณะ ศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส(Davies' Instruction Model For Psychomotor Domain) สามารถ

พัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ย เพียงอ 5 ทักษะ คือ การระบายลม การตีนิ้ว การพรมนิ้ว การครั้นลม และการเป่า โหยหวน ได้อยู่ในระดับดี สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจทักษะย่อยต่าง ๆ ก่อนที่จะเชื่อมโยงทักษะต่าง ๆ ที่ใช้ใน แต่ละบทเพลงได้ ผู้เรียนสามารถจดจำจุด และแยกแยะทักษะต่าง ๆ เหล่านั้นได้ชัดเจนก็จะช่วยให้ผู้เรียน พัฒนาทักษะตนเอง ได้รวดเร็วมากขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันวิสาข์ ภูมิสายตอน (2561) ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงอของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะ ปฏิบัติของเดวิส พบว่า ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติเป่าขลุ่ย เพียงอ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.82/82.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (80/80)

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยรวม มีค่าเฉลี่ย 4.75 อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่มีต่อการ จัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยเฉพาะในด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งมีข้อมูลย้อนกลับที่ดี ให้นักเรียนมีกำลังใจในการฝึกฝน และในด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีการสาธิตในการปฏิบัติทักษะต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็น การสอนที่มีขั้นตอนที่ดี โดยมีการใช้ทักษะย่อย มารวมกัน สร้างความสนใจให้กับนักเรียนที่ต้องการจะพัฒนา ทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงอ มีการให้ทักษะในรูปแบบต่าง ๆ ที่น่าสนใจในการเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพาพร นพรัตน์ (2558) ที่ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันการพล ศึกษา วิทยาเขตยะลา ปีการศึกษา 2556 ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียน การสอนตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา โดยรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก สอดคล้อง กับงานวิจัยของ ศุภลักษณ์ ร่วมจิตร (2556) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรวิชัย เลิศรัตน์ธำรงกุล (2563) ได้ศึกษาความคิดเห็นและความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนบนเว็บไซต์ ใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชากฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผล ความพึงพอใจของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก เนื่องมาจากบทเรียนมีการออกแบบเนื้อหาและส่วนติดต่อผู้ใช้ให้มี เมนูที่เข้าถึงได้ง่าย มีรูปแบบการนำเสนอที่หลากหลาย ได้แก่ วิดีโอ ภาพนิ่ง ตัวอักษร รูปภาพ รวมถึงการใช้สี และสัญลักษณ์ที่สื่อความหมายเพื่อลดการทำงานของสมอง (Cognitive Overload) ช่วยให้ผู้เรียนไม่สับสน สามารถสร้างการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับข้อมูลใหม่ได้ จดจำเนื้อหาได้ง่ายและมีความคงทนทางการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียน การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สรุปเป็นข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผู้สอนควรทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับรูปแบบและเทคนิคต่าง ๆ ก่อนที่จะนำไปใช้ และควรให้คำชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเรียน เพื่อทำความเข้าใจกับผู้เรียน ในขั้นตอนการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียน และผู้สอนเข้าใจ และดำเนินการเรียนรู้ไปในทิศทางเดียวกัน
2. ผู้สอนต้องเตรียมสื่อและอุปกรณ์การสอนให้พร้อม และเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน และมีการเตรียมพร้อมก่อนทำการปฏิบัติการสอน
3. ผู้สอนควรทำการสาธิตทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออในภาพรวมก่อนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ และควรมีการประเมินผลหลังการจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นข้อเปรียบเทียบผลการพัฒนาการทางด้านทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงอออย่างเป็นระบบมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับรูปแบบการสอนแบบอื่น ๆ เช่น ทักษะร้องเพลง หรือทักษะการแสดง เพื่อหาแนวทาง หรือวิธีการในการพัฒนาการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ควรมีการวิจัยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในเครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ เช่น ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ เมโลเดียน กีตาร์ กลองชุด

เอกสารอ้างอิง

- กฤษกร เพชรนอก.(2556). *เครื่องดนตรีและวงดนตรีไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 2).ปทุมธานี : สกายบุ๊ก.
- จรัญกาญจน์ประดิษฐ์. (2554). การศึกษาพัฒนาการทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies' Instruction Model for Psychomotor Domain) และสอดแทรกคุณธรรมด้านความเพียรของนักศึกษาที่เรียนรายวิชา 864 382. *วารสารศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 3(2), 93-117.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วันวิสาข์ ภูมิสายตอน. (2561). *การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- วีรวิทย์ เลิศรัตน์ธำรงกุล. (2563). การพัฒนาบทเรียนบนเว็บไซต์ใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชากฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาปริญญาตรีมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารและงานวิจัยมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 10(2), 22-40.

- ศุภลักษณ์ ร่วมจิตร. (2556). *ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี).
- อัมพาพร นพรัตน์. (2558). *ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา ปีการศึกษา 2556*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่).